

“Το κακό θα φουντώνει και θα μεγαλώνει όσο δεν θα δεχόμαστε τον λόγο του Θεού”

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Μάνης](#)

©Γραφείο Τύπου Ι.Μ. Μάνης

Στον γραφικό οικισμό Κελεφάς κοντά στο Οίτυλο, όπου βρίσκεται και το επιβλητικό κάστρο από τον 17ο αιώνα και στον εκεί Ιερό Ναό του Αγίου Βασιλείου (ή «Πρωτοχρονιά»), ναός σταυροειδής, εγγεγραμμένος, τρουλαίος, δίστυλος, κατάγραφος με τοιχογραφίες του 18ου αιώνα και με θαυμάσιο καμπαναριό δικάμπανο, μετέβη την Κυριακή 11 Οκτωβρίου 2020, ο Σεβ. Μητροπολίτης Μάνης κ. Χρυσόστομος Γ' και τέλεσε την Θεία Λειτουργία συμπαραστατούμενος από τον ιερέα που εξυπηρετεί το χωριό των 15 κατοίκων (τον χειμώνα) π. Ευάγγελο Γκούμα και τον αρχιδιάκονο π. Χριστόδουλο Κρουστάλη.

Στο αναλόγιο έψαλε ο μαθηματικός και υποδιευθυντής Λυκείου Αρεόπολης

κ.Λάμπρος Τσατσαράκος.

Κηρύττοντας τον θείο λόγο ο Σεβασμιώτατος ανεφέρθη στην Παραβολή του Σπορέως. Μεταξύ των άλλων είπε:

«Ωραιότητα η σημερινή Παραβολή του Κυρίου μας. Αρχίζει με την θαυμάσια, της γραμματικής σχήμα, παρήχηση: «Εξήλθεν ο σπείρων του σπείρει τον σπόρον αυτού» (Λουκ. 8, 5). Προς τον αγρότη που σπέρνει το χωράφι του παραβάλλει ο Χριστός τον σπορέα του Θείου Λόγου, ο οποίος σπείρει την θεία διδασκαλία στις καρδιές των ανθρώπων. Σπόρος είναι ο λόγος του Θεού και χωράφι οι καρδιές των ανθρώπων υπό πνευματική έννοια.

Ωστόσο, ενώ ο σπόρος είναι καλός, από τα τέσσερα τμήματα του αγρού καρποφόρησε μόνον τόένα. Τα τρία έμειναν άκαρπα. Είπε ο Χριστός στην Παραβολή ότι ένα μέρος του σιταριού έπεσε στο δρόμο («παρά την οδόν»), και τα πετεινά του ουρανού τον έφαγαν. Είναι οι άνθρωποι της απιστίας. Τον άκουσαν τον λόγο του Θεού, αλλά τον αρνήθηκαν. Άλλος σπόρος έπεσε σε ξερολιθιές («επί την πέτραν»). Οι πέτρες εκεί δεν άφησαν να ριζώσει και βλαστήσει. Είναι οι επιπόλαιοι άνθρωποι. Άκουσαν τον λόγο αλλά όταν ήλθε ο πειρασμός, μια δοκιμασία της ζωής, αμέσως τον λησμόνησαν. Δεν άφησαν τον σπόρο να ριζώσει για να προχωρήσει σε διόρθωση βίου, να ζήσει ο άνθρωπος συνειδητά χριστιανικά.

Ένα άλλο μέρος του σιταριού έπεσε στο τμήμα του χωραφιού που ήταν γεμάτο αγκάθια («εν μέσω των ακανθών»). Όταν φύτεψε ο σπόρος φύτεψαν μαζί του και τα αγκάθια, οι τσουκνίδες και έπνιξαν τον σπόρο. Αυτά είναι οι φροντίδες του βίου, αλλά και τα διάφορα ακόμη πάθη. Δεν βλάστησε ο σπόρος.

Έτσι μόνο ένα μέρος έμεινε γόνιμο και έφερε καρπό. Ήταν η γη η καλή και η αγαθή («εις την γην την αγαθήν»). Αυτές είναι οι καρδιές που αποδέχονται τον θείο λόγο.

Και ο θείος λόγος είναι ευεργετικός. Είναι σωτήριος. Μας οδηγεί στον Παράδεισο όταν τον εφαρμόζουμε στη ζωή μας.

Το ερώτημα είναι: Εμείς τι είδους καρδιά έχουμε; Ο καθένας ας το σκεφθεί αυτό καλά. Πάντως να ξέρουμε, **το κακό θα φουντώνει και θα μεγαλώνει όσο δεν θα δεχόμαστε τον λόγο τού Θεού.** Και μείς, ως πιστοί ορθόδοξοι Χριστιανοί, το αγαθόν επιζητούμε και όχι το κακό. Ας προσέξουμε λοιπόν». Έπειτα ο Σεβ. δένειμε κατά το Δ' Ποιμαντικό Πρόγραμμα από ένα Εγκόλπιο της Ακολουθίας της Θ. Μεταλήψεως.

Μετά την Θ. Λειτουργία, οι κάτοικοι δεξιώθηκαν με πολλή χαρά τον Σεβασμιώτατο στο προαύλιο του Ι. Ναού.

Δείτε φωτογραφίες:

©Γραφείο Τύπου Ε.Μ. Μιτώνης

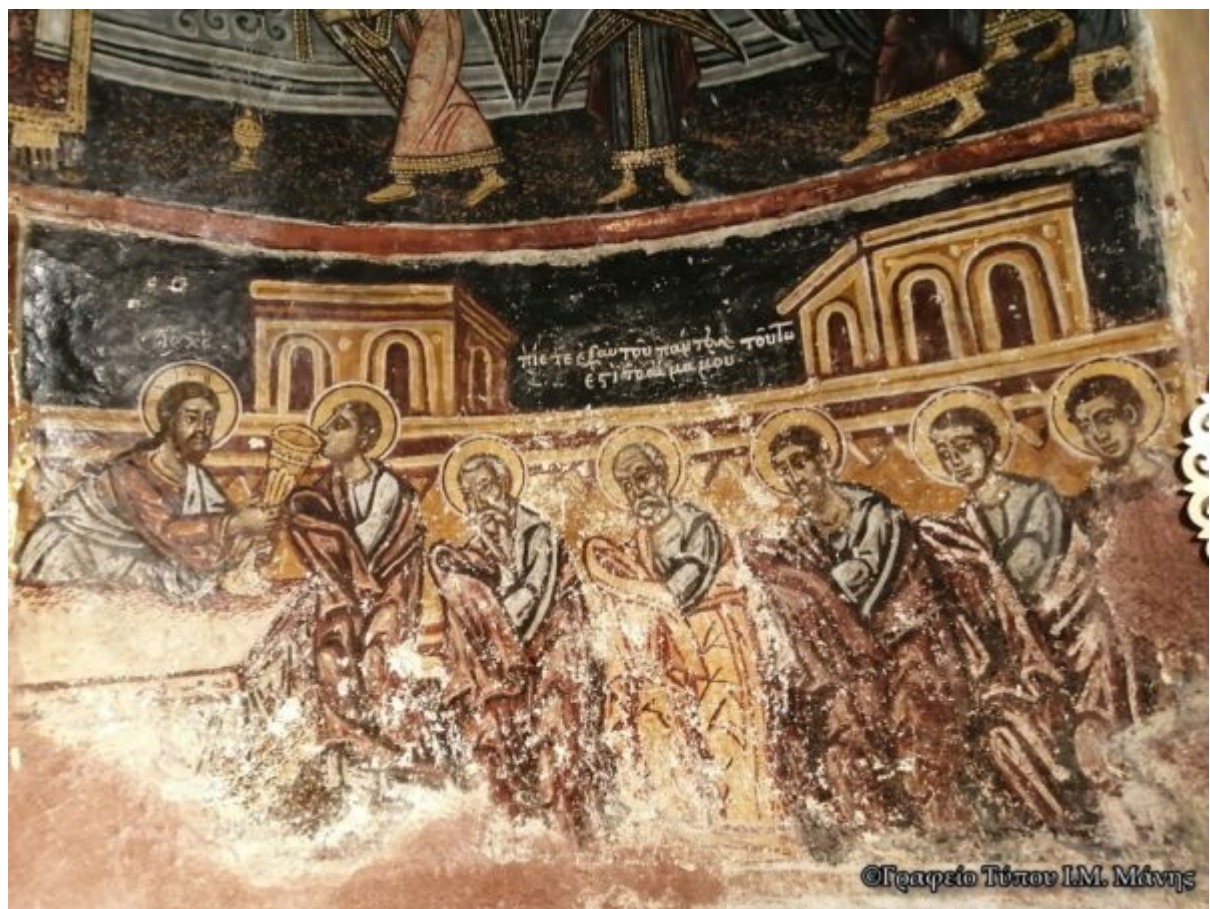

©Γεωργίο Τύπου Ι.Μ. Μάτης

© Jacques Tassinier - M. M. M. M.

©Γραφείο Τύπου Ι.Μ. Μάνης